

**CĂRĂMIDA SFÂNTULUI IERARH SPIRIDON
EPISCOPUL TRIMITUNDEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI**

Mult îndrăgitul actor al Naționalului Românesc, scriitor deopotrivă și conferențiar de excepție, maestrul Dan Puric, om curat al lui Dumnezeu, mare prieten al tuturor celor care știu să vadă cu sufletul, a răspuns cu generozitate pentru a treia oară invitației Părintelui Gheorghe Neagoe (cu care este bun prieten) de a le vorbi celor prezenți la Biserica „Sfânta Maria/Miron Patriarhul” din București, ctitorită de Regina Maria. Tema aleasă a fost de data aceasta Dragostea creștină. Nici nu se putea ceva mai potrivit. Să mai repet ce-a spus rostitorul? Cum?! Nu l-ați ascultat niciodată?! Atunci nici o altă relatare nu v-ar putea face o cât de vagă idee despre bogăția de farmec, și luciditate, și visare, și ironie, și profunzime de spirit, și iubire de neam, și credință creștină, și respect pentru martirii români azvârliți în temnițele iadului roșu cel cu secerea (ca simbol al secerării de vieți) și ciocanul (cel strivitor de suflete), a iadului roșu (roșu din chiar sângele celor striviți în chingile și sub bocancii călăilor), din care ei, martirii noștri curați la suflet, gând și trup (erau printre ei adolescenți și tineri a căror singură vină era că aveau inteligență), au „evadat” umplând cerul de sfinți.

Părintele Gheorghe l-a felicitat pe maestrul Dan Puric pentru excepționala expunere despre Dragostea Creștină, sfinția sa spunând că Harul Sfântului Duh lucrează permanent prin domnia sa, pentru că apără Biserica, tradiția, obiceiurile străbune și istoria și cultura țării noastre, prin turneele pe care le face în țară și străinătate. Totodată, părintele s-a adresat nouă, oamenilor de cultură și artă, pentru tot ceea ce facem în sprijinul bisericii, multumindu-ne pentru participarea în număr atât de mare - peste 90 de persoane la Sfânta Liturghie.

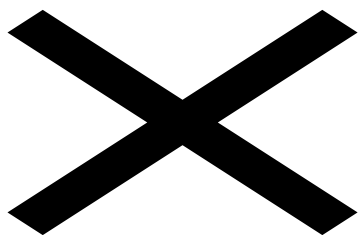
„Să respectăm rânduiala Bisericii care ne îndeamnă la viața curată, respectarea postului și la rugăciune fierbinte către Bunul Dumnezeu, pentru a putea fi feriți de vrăjmășiile celui rău, să fim uniți ca neam și uniți în credința strămoșească”, a spus Preotul Gheorghe Neagoe. Apoi s-a închinat icoanei Mântuitorului Iisus Hristos rostind versetul 1 din Psalmul 17: „Jubi-te-voi Doamne, virtutea mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu”, iar către icoana Maicii Domnului zicând: „Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește”.

Cu eleganța și dragostea sa, maestrul Dan Puric ne-a dat autografe pe cartea „Fii demn!”, în amintirea mamei sale, pe care părintele ne-a făcut-o cadou. Artistul va reveni în lunile septembrie-decembrie la „biserica de suflet”, cum o consideră domnia sa, mai ales că îl iubește pe Părintele Gheorghe Neagoe și-l apreciază pentru ceea ce face. Mi-am privit palmele: nici un fir de lut! Semn că focul și apa din cărămida care sunt nu și-au încheiat lucrarea într-o împlinire a rostului cu care am venit pe lume. Ferește-ne, Doamne, de vrăjmășiile celui rău și unește-ne într-o Credință! Amin.

A mai cuvântat Părintele Gheorghe Neagoe despre Primul Sinod Ecumenic de la Niceea (anul 325), convocat de Împăratul Constantin Cel Mare, la care cei 318 Sfinți Părinți participanți au respins arianismul susținut de ereticul Arie și au adoptat simbolul de credință prin primele 7 articole și mai

multe canoane bisericești și a stabilit pentru totdeauna Dogma Prea Sfintei Treimi și data Paștelui. A mai cuvântat despre Sfântul Ierarh Nicolae al Mirei Lichiei care l-a pălmuit pe ereticul Arie, gest reprobabil și de neadmis pentru un ierarh și pentru care Împăratul Constantin i-a luat însemnele arhieresti, Sfânta Evanghelie și Omoforul, aruncându-l în închisoare.

Și-a fost minune mare căci Mântuitorul Iisus Hristos, înțelegând gestul inculpatului ca izvorât din prea mare iubire, i-a înapoiat condamnatului Sfânta Evanghelie iar Maica Domnului, Omoforul, restabilindu-l astfel în ierarhia episcopală. A acceptat și Împăratul că palma Sfântului Ierarh Nicolae a fost dată pe obrazul ereticului nu din mânie, ci din mare dragoste pentru Hristos.

Deosebit de pilduitoare istoria cu Sfântul Ierarh Spiridon al Trinitundeii și cărămida aceea din mâna lui stângă, pentru a cărei alcătuire, a explicat acesta, s-au îmbinat TREI elemente: Focul - semnul Tatălui, Pământul - semnul Fiului întrupat și, Duhul Sfânt revărsat peste lume - Apa. După ce a făcut el semnul crucii asupra cărămizii, în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, focul s-a înălțat în tării, apa a coborât spre pământ, în mâna Sfântului rămânând doar lutul - pulberea... De ce, ascultând această parabolă creștină, mi-a înflorit în minte catrenul persanului acela Omar Khayyam, trăitor prin anii o mie o sută și ceva în universul lui de astronommatematician-poet călător printre stele-n cer deasupra lumilor: „Cădea-vom într-o zi în praful drumului / Și soarta sub picior ne va strivi. / Dă-mi mâna ta, frumoaso, cupă mândră, / Până nu-s praf în drum, până nu-s umbră...”. Să fie și în această zicere taina celor trei elemente devenite doar Una, răstălmăcită de simplul muritor care înțelege în felul lui greul pulberii, a lutului însuflețit care este și flacăra dorului de înalt, și limpezime de ape de suflet robite de pământ?

Mulțumim Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru sprijinul și dragostea ce ne-o poartă, fiind un mare iubitor de cultură și artă.

PAULA ROMANESCU

MembrăUSR, poetă și traducătoare